

Fil Fefe'yle Serçe Pırıl (Arkadaşlık)

Kocaman ağaçları olan, mis gibi kokan ve rengarenk çiçeklerle dolu bir ormanda yavru bir fil yaşıyordu. Kocaman kulakları, up uzun hortumu ve kısacık kuyruğu ile çok sevimli bir fil yavrusuydu. Ormanda gezinmeyi çok seviyor, kulaklarını yelpaze gibi sallıyor ve hortumunu da bir borazan gibi öttürüyordu. Çokta güzel olmayan sesi ile şarkılar söylüyordu:

- Pat! Pat! Pat! Kocaman ayaklarınla adım at,

Pat! Pat! Pat! Ne güzel şey yaşamak,
Pat! Pat! Pat! Şarkı söylemek güzel şey,
Orada bulunan bir serçe usulca gelip kondu yavru filin başına. Neşeli neşeli seslendi:
- Ciiik! Ciiik! Cik! Seni gördüğümüze çok sevindik.

Ciiik! Ciiik! Cik! İyi ki iyileştin ormanımızı şenlendirdin.

Serçe'nin adı Pırıl'dı. Pembe renkli bir kuştı. Filin adıysa Fefe'ydi. Bütün hayvanlar onu çok severdi. Bir süredir hasta olduğu için yuvasındaydı. Ama artık iyiydi. Herşeyi herkesi çok özlemişti. Onun için ilk iş göl kenarına gitmek istedi. Çünkü güneşli günlerde tüm hayvanlar burada olurdu.

Fefe ile Pırıl göle doğru yürüdüler. Gölün kıyısına vardıklarında Fefe çok şaşırdı. Çünkü etraf çok sessizdi. Etrafta kimsecikler görünmüyordu. Fefe birkaç adım daha attı. Göle biraz daha yaklaştı. Şaşkın şaşkın Pırıl'a seslendi:

- Pırıl!

- Efendim, dedi sakın sakın Pırıl.

Fefe sordu:

- Sence de bir tuhaflık yok mu?

Pırıl:

- Ne gibi.

Fefe açıkladı:

- Baksana göl bu kadar sessiz ve sakın olmazdı.

Pırıl etrafına haylaz haylaz bakınarak cevap verdi:

- Bi Bi Bilmemki bazen sessizlik sakinlikte iyidir.

Fefe bir adım daha attı göle doğru. Eğildi göldeki yansımasına baktı. O sırada arkasında başka yansılarda olduğunu gördü. Sonra aniden bir ses yankılandı ormanda:

- Sürpriz!!!

Fefe o kadar şaşırdı ki kendisi gölde buldu. Başını gölden çıkarıp, hortumundaki suyu püskürtürken:

- Çok yaramazsınız!

Sonra Pırıl'a döndü:

- Yoksa seninde mi haberin vardı?

Pırıl:

- Bensiz olur mu hiç?

Tüm hayvanlar kahkahalara boğuldular. Fefe de güldü uzun uzun sonrada gölde oynadılar hep birlikte. Sonra gölün kıyısına çıktılar uzun uzun sohbet ettiler. Bir ara Fefe ortalıktan kayboldu.

Arkadaşları seslendi:

- Fefe nereye kayboldun?

Ama Fefe den cevap gelmedi. Çok şaşırdılar. Birbirlerine sordular, arkadaşımız nereye gitti. Birden bir ses yankılandı ormanda:

- Sürpriz!

Fefe'ydi bu sefer sürpriz yapan. Göle girmiş suyun içine saklanmıştı. Çok eğlendiler:

- Demek öyle Fefe şimdi sıra bizde, dediler.

Fefe sudan çıktı. Gülerek seslendi:

- Tamam arkadaşlar şakayı tadında bırakmalı.

Fakat kimsenin onları dinlemeye niyeti yoktu. Yaklaştılar, yaklaştılar, yaklaştılar ve hep birlikte Fefe'ydi gıdıklamaya başladılar.

- Ha ha ha Aaa. Tamam arkadaşlar. Ha ha ha bende sizi gördüğümde çok sevindim.

Sonra kahkahaları ile ormanı iletmeye devam etmiş.

Allah herkese bu masalda olduğu gibi güzel arkadaşlar nasip etsin. Olan arkadaşlarımızın kıymetini bildirsin.